

Sokolnický zpravodaj

ZDARMA

VYDÁVÁ ZASTUPITELSTVO OBCE SOKOLNIC

ZVLÁŠTNÍ VYDÁNÍ 2013

Vážení spoluobčané,

právě se Vám dostává do rukou další číslo Zpravodaje, které je mimořádně celé věnováno základní škole. Pro obec je to slavnostní chvíle, protože nynější budova školy pochází z roku 1891, poslední rekonstrukcí prošla právě před 20 lety a pro stávající požadavky žáků i učitelů byla na samé hranici své kapacity.

Po komunálních volbách v roce 2010 se zastupitelstvo shodlo, že naprostou prioritou bude přístavba a rekonstrukce základní školy. Bylo to i logické, protože v roce 2009 byla dokončena rozsáhlá rekonstrukce a přístavba mateřské školy. A s narůstajícím počtem občanů Sokolnic se budou požadavky na kvalitní školské zařízení ještě zvyšovat.

Jako všude jinde v dnešní době, klíčové byly finance. Podle první studie se cena prací měla pohybovat kolem 26 milionů korun. V dubnu 2011 předložil projektant dokumentaci s odhadem nákladů 57,4 milionu korun a o měsíc později „úsporný návrh“ ve výši 51,9 milionu korun. Po výměně projektanta byl zpracován zcela jiný návrh, který již splňoval představy obce. Podle této dokumentace se přestavba také uskutečnila. Jako správný krok k zajištění potřebných financí se ukázalo oslovení ministra financí Miroslava Kalouska. I díky němu na začátku roku 2012 získala obec dotaci ve výši 15 milionů korun. Dalších 10 milionů, které měla stavba stát, bylo zajištěno formou investičního úvěru.

Následoval kolotoč jednání, výběrových řízení a dalších kroků, na jejichž konci dnes stojí moderní přístavba základní školy. Stavba byla zahájena v březnu 2012 přípravnými pracemi a naplno se rozběhla v červnu 2012. Z technických důvodů byl zaběhnutý řád školní výuky narušen mimořádnými prázdninami, což ocenili především žáci. Ti dnes díky tomu mohou nastoupit do nové budovy základní školy rozšířené o specializované učebny pracovního vyučování, přírodních věd a informatiky. V nové přístavbě jsou také k dispozici 4 nové třídy pro 120 žáků. Nejen žákům, ale i občanům Sokolnic pak bude sloužit aula a nová knihovna. Sokolnice tak získávají moderní vzdělávací instituci s dlouhodobou perspektivou.

Závěrem chci na tomto místě poděkovat těm, kteří se o stavbu a její zdárné dokončení zasloužili. Děkuji především paní ředitelce Zitě Butalové, která zodpovídala za většinu organizačních záležitostí. Dále pak projektantovi panu Petru Zelinkovi za vstřícnost při plnění našich požadavků a v neposlední řadě Jaroslavu Bublovi, řediteli společnosti PROSTAVBY a.s., která celou stavbu zrealizovala.

Věřím, že nová budova Základní školy v Sokolnicích přispěje nejen ke zkvalitnění výuky a lepšímu vzdělání našich dětí, ale prostřednictvím tohoto vzdělání i k dalšímu rozvoji naší obce a dobrých vztahů mezi jejími obyvateli. Neboť jak praví Goethe: „Vzdělání je schopnost porozumět druhým.“ Přeji nám všem, aby nová škola v Sokolnicích byla symbolem porozumění a vzájemné tolerance mezi námi.

Jiří Životský, starosta obce

Pojďte a poslyšte pověsti dávných časů o jedné původně malé vesnické školičce

V hlavních rolích:

Sokolničtí učitelé 1872–2013

Jan Štverák	1872–90	Ignác Konšel	1892–1926	Lidmila Kučerová	1923–24
Petr Dohnal	1875–76	Ludvík Musil	1900–35	Marie Jarošová	1925–27
Marie Bobrovská	1877–79	Berta Teperová	1900–06	Josef Mlejnek	1927
Bohuslav Opitz	1879–81	Marie Strnadová	1901–05	Valerie Nepevná	1927
Josef Deutsch	1881–86	Jos. Kratochvílová	1905–39	Antonín Neveselý	1927–45
Antonín Vávra	1886	Julie Langová	1907–23	Jelena Racková	1927
Kateřina Kosinová	1886–88	Marie Ustohalová	1913–15	Drah. Součková	1927
Augustin Bébar	1889–28	Helena Ondrová	1919	Antonín Pokorný	1928
Josef Vostřejš	1890–1918	Oldřich Uxa	1919–20	M. V. Rosendorfová	1928
Karel Körwitzer	1891–1900	Oldřiška Kališová	1922–23	Jan Vaněk	1928
Šimon Konečný	1891–92	Jarosl. Kreutzová	1926	Hubert Drnec	1928–32
Em. Körwitzerová	1892–1900	Aug. Metelková	1923–35	Marie Svobodová	1929–37

Albert Straka	1945	Vlasta Komárková	1957–60	Miroslav Horák	1969–71
R. Kazda	1929–32	Tatjana Kocourková	1957	Helena Čechurová	1970–95
Dagmar Skutilová	1929–?	Drahomíra Čechová	1957	Jan Pestr	1970
Jan Střítecký	1931	Otýlie Křenová	1958–73	A. Trávníčková	1970
Zdeňka Stejskalová	1932	Marie Tesařová	1958	Eva Nováčková	1970
Jan Koreis	1932	Věra Rohlíková	1958–61	Zdeňka Slezáková	1971–76
A. Sotolářová	1932–36	Eliška Brázdová	1958–59	Rudolf Kopeček	1971–82
Zdenka Šrotová	1932	Leoš Stupka	1958–61	Svatava Fintosová	1971–72
Anna Hadašová	1933–36	Alena Časná	1959–71	Růžena Špatná	1971–84
Mil. Höllriglová	1933–35	Marta Kroupová	1959	Anna Mavrovičová	1971–77
A. Nováčková	1935	Karel Křehlík	1959–65	Anna Stehnová	1972–73
Věra Kvítková	1935	Eva Dvorská	1959–61	Zdena Fuxová	1972–2004
Alois Vojta	1935–37	Olga Blažková	1959–61	M. Strouhalová	1973–78
Marie Eliášová	1935–39	Alena Blažková	1959	Ivana Vaňková	1973–75
Felicitas Hausková	1935–36	Věra Hanáková	1959–73	Věra Svobodová	1973–76
Vlasta Hudcová	1936	Hana Štěpánská	1959	Anna Nazarová	1973–78
František Šlezinger	1936	Zdenka Havlíčková	1960	Marie Manišová	1975–76
Emil Šindelka	1936–39	Marta Krejčí	1960	Jarmila Hladíková	1975–76
Berta Hejlová	1936–38	Eva Nevolová	1960–61	Miroslava Malá	1975–76
H. Čermáková	1937–41	Františka Oszeldová	1960–73	Anežka Pěčková	1975–80
A. Indráčková	1937–40	Vl. Mocňáková	1960–61	Jiří Krumpholc	1976–90
Cyril Neruda	1938–39	Drah. Duchoňová	1960–62	Bohuslav Šťastný	1976–78
Jaroslav Pokorný	1939	Radomil Krška	1961–65	Olga Dvorníková	1976–88
František Bednář	1939	Zdenka Kršková	1961	L. Prokopová	1978–79
Ladislav Buček	1939–45	Milada Vrbková	1961–62	Věra Dvořáčková	1978–80
Anna Indrová	1939–45	Marta Plevová	1961–62	Miroslava Mífková	1978–2005
Františka Šťávovalá	1940	Ludmila Sedlářová	1961–62	Josef Fojtl	1979–86
Anna Kammermayerová	1940	Emílie Valešová	1961–75	Jarmila Pavlíková	1980–81
Karel Švehla	1940	Ludmila Svobodová	1961	Vlasta Hájková	1980–81
Eugen Hloušek	1940–41	Libuše Konečná	1961–65	Drahomír Hanák	1981–86
Anna Kašingová	1940–71	Zd. Šmeralová	1961–63	Ilona Krausová	1982–86
Libuše Votavová	1941–42	Eva Řehořková	1961	Zita Butalová	1982–
Vladimír Freml	1942–43	B. Kriebelová	1962–72	Zdena Kudláčková	1982–83
Anna Růžičková	1943	Alena Polájková	1962–63	Kateřina Cibulková	1983–85
Marie Hulvová	1943–45	Dobr. Šikulová	1963–68	Věra Životská	1984–90
Libuše Bezděková	1943	Hana Holmanová	1963–65	Jarmila Vincencová	1985–90
Pavel Kulheim	1944	Jaroslav Fabín	1964–67	Iveta Špavorová	1986–87
Zdenka Pustinová	1945–90	Radoslav Hrda	1965–71	Marcela Kliková	1986
Julie Vendolská	1946–48	Helena Vítková	1965–67	Jarmila Staňová	1986–87
Jiřina Kocmanová	1947	Dr. Pohanka	1965	Miroslava Jagrová	1986–2003
Jiřina Šírová	1948–48	Jana Novotná	1966–2001	Božena Vašková	1987
František Ditrich	1948–54	Jindř. Abrahámová	1966–76	Jiřina Teterová	1987–
Vlasta Čudová	1953–55	Helena Janečková	1966–68	Helga Finková	1987–
Milada Sýkorová	1954	Boris Brandner	1966–67	Helena Lukášová	1987–88
Darina Vedmochová	1954	Miloslav Janeček	1966–68	Jana Pátková Hrdličková	1988–
Jarmila Hrbatová	1955	Jiří Žalud	1966–2007	Jana Čoudková	1988–89
Leoš Davídek	1955	Jarmila Řihová	1967–71	Hana Matulová	1989–90
Jiří Hradil	1955	Jarmila Ondráčková	1967–2002	Yvona Dvořáčková	1990
Irma Jílková	1955–56	Teodor Zounek	1967	Simona Mífková	1990–
Libuše Tesková	1955	M. Mazourová	1967	Jiří Boudný	1990–92
Alena Kratochvílová	1955–?	Jan Kruml	1967	Simona Vernerová	1990–92
František Křen	1956–61	Irena Jindrová	1967–68	Zbyněk Vespalec	1992–97
Jaroslav Pásek	1956–61	Karel Vlach	1968	Josef Boleslav	1996–97
Gustav Tesař	1957–59	Štěpán Mátl	1968	Jaroslava Horáčková	1996–98
Zdeněk Mejzlík	1957–60	Drahomíra Chytilová	1968–70	Robert Král	1996–99
Anna Horáková	1957–71	Josef Duchoň	1968	Jana Kubátová	1997–98

Ivana Růžková	1997–98	Veronika Šitancová	2001–02	Tomáš Struška	2007–
Barbora Mitášová	1998–99	Lucie Kolářová	2002	Pavla Toflová	2007–
Naděžda Okurková	1998–2001	Drahomíra Holubová	2002–	Kateřina Vopatová	2009–
František Staněk	1998–99	Robert Kratochvíl	2002	Markéta Kupská	2010–
Miloslav Mariánek	1998–	Vendula Butalová	2003	Barbora Janoušková	2010–
Kateřina Staňková	1999–2000	Hana Chadimová	2003	David Elicer	2011–
Kamila Dostálová	1999–2001	Anna Ludíková	2004–	Linda Kotrbová	2011–
Iveta Tvrdá	1999–2001	Pavla Navrátilová	2004–2006	Monika Mariánková	2012–
Dana Benešová	2001–	Petr Široký	2004–	Alena Mišove	2012–
Iva Hegerová	2001–02	Dagmar Nečasová	2004–		

V hlavních rolích:

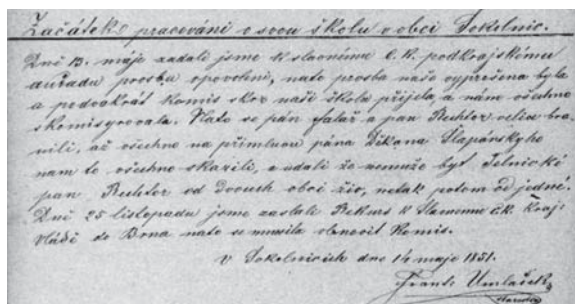
Správní zaměstnanci

<i>Vedoucí stravování</i>		<i>Školnice</i>		Alena Nesvadbová	1988–91
Věra Hanáková	1961–73	Františka Hanková	1962–80	Adéla Bartková	1992–93
Anna Pauluková	1973–78	Marie Fricová	1980–90	Dana Benešová	1993–95
<i>Kuchařka</i>		Jan Fojtl	1990–95	Věra Palánová	1995–2009
Aloisie Králová	1955–79	Dana Benešová	1995–2001	Petra Palánová	2010–
<i>Pomocná kuchařka</i>		Lenka Demková	2001–	Jitka Roblíková	2013
Marie Dvořáková	1956–70	<i>Uklízečky</i>		<i>Topič</i>	
Květuše Hrlíčková	1970–72	Frant. Urbánková	1957–63	Jaromír Fric	1985–90
Marie Fricová	1972–90	Marie Zavadilová	1963–72	Josef Klíč	1990–93
Marie Fojtlová	1972–74	Alena Paulíková	1972–76	Miloš Řezníček	1990
Marie Sotulářová	1974–77	Květoslava Hanáková	1976–78	Vít Sobotka	1993
Marie Lukášová	1977–90	Anežka Doležalová	1978–80	Jan Fojtl	1992
Eva Páralová	1990–	Ivana Zmrzlá	1980–82	Antonín Diváček	1993
Věra Černá	1991–	Marie Nádeníčková	1982–84	Dana Benešová	1995–2003
		Jarmila Tesařová	1984–88	Lenka Demková	2003–

Kronika obce

1840 Sokolnice byly přiškoleny do Telnice.

1851

1872 Poznmenání novovysvěcované školy Sokolnické

Velkými obětmi zdejšího probudilého Občanstva byla zařízena Škola 3. listopadu 1872 od pana falaře Jana Novotnyho vysvěcena a otevřena, přitom též ten pomník Sv. Kříže na základ tohoto posvátného místa. Na první den vyučování byla sloužena Mše svatá v Telnickém chrámu Páně k osvěcení daru Ducha svatého.

Obec již v r. 1851 pracovala o školu v Sokolnicích, ale nebylo jí vyhověno.

1931 Škola měla 8 tříd s 267 žáky, pobočky byly u I. a II. tř. a jedna byla postupová. Potřebných učíren se v nové škole nedostávalo, proto zavedeno vyučování střídavé a 1 učírna umístěna ve staré škole. Stavba potřebných učíren odložena na rok 1932.

Uprostřed vesnice se nalézala velká budova, která působí na prvňáčka při vstupu do první třídy ohromujícím dojmem... Ve třídě nás uvítal milý úsměv paní učitelky

Kratochvilové, která si získala žáky svou dobrotou na celý život. Školní budova sloužila v tehdejší době jako pošta a byl tam také byt pana řídicího učitele Konšela... Do

tříd jsme nosili uhlí a topili, což nám pan řídící přiměřeně platil a my si za drobné peníze oslazovali život v cukrárně u Hornígů.

Jiří Junk, nar. 1916

Jako chlapec jsem bydlel na Vladimírově. Do školy jsem chodil pěšky a nebývalo to vždy snadné, hlavně za bouřek, deště a v zimním období. Každý den, než začalo vyučování, prováděl třídní učitel kontrolu žáků a tu končil slovy: „Jsou tu Vladimírovští?“ Jednoho dne jeden spolužák chyběl. Na druhý den se učitel zeptal: „Proč jsi včera nepřišel do školy?“ Tázaný žák odpověděl: „Prosím, pane učiteli, my jsme zabíjeli prase a já stonal z jitrnic.“ Pan učitel po této odpovědi protáhl udiveně obličej, chvíli bylo napjaté ticho, ale pak se tomu začal srdečně smát a s ním celá třída.

Karel Konečný, nar. 1918

V roce 1928 jsem začala chodit do 1. třídy. V tomto roce byla velká zima, napadlo mnoho sněhu. Cesty byly všude zaváté. Cesta z nádraží byla daleká. Chodilo nás několik děvčat. Když byly největší zimy, vypravily nás maminky do školy a zabalily do velkých vlnáků. Na zpáteční cestu nás pak vždy obětavě a pečlivě vypravil a ustrojil náš tehdy mladičkový pan učitel Drnec. Velmi ráda na toho obětavého pana učitele vzpomínám.

Maminka Miroslava Homolý

Nejraději vzpomínám na třetí třídu. Tenkrát bylo v mém ročníku mnoho dětí a musely se utvořit dvě třídy. Protože nebylo ve škole dostatek tříd, chodili jsme do staré školy. Stará škola byla na dnešním středisku. O přestávkách jsme měli výhled na projíždějící vlaky a na pasoucí se kozy. Učila mě paní učitelka Hadačová, která přijela do Sokolnic z Valašska. Dlouho trvalo, než jsme si zvykli na valašské nářečí. Zvlášť divné bylo vyslovování písmene l, které jsme se marně snažili napodobovat. Svoji paní učitelku jsme měli rádi.

Tatínek Evy Životské

Do místní školy jsem začal chodit 1. září 1935. První třídu učila paní učitelka Kratochvílová. Na jaře roku 1936 měl do školy zavítat brněnský biskup. Na tuto návštěvu byly konány velké přípravy. Za první třídu byli vybráni dva žáci na uvítanou, žačka Ludmila Dudáková měla přednést uvítací básničku a já podat kytici kvítí. V uvedený den návštěvy pana biskupa se celá škola seřadila podle tříd před školou a na schodech bývalého vchodu od hlavní silnice stáli žáci, kteří měli vítat pana biskupa. Všichni byli pěkně oblečeni a netrpělivě čekali. Paní učitelka Kratochvílová mi dala kytici květů krásně vázanou se slovy: „Až žačka Dudáková odříká, předstoupíš před pana biskupa a kytici mu podáš.“ Po těchto slovech odešla ještě něco zařídit. Než se vrátila, byla pode mnou loužička, protože kytice byla předtím ve vodě. Paní učitelka jak to spatřila, přiskočila ke mně a před všemi řekla: „Karličku, to jsi nemohl říct,

že se ti chce na stranu?“ Bylo okolo smíchu a já jí marně vysvětloval, že ne já, ale kytice.

Tatínek Drahomíry Blažkové

Když jsem chodila do školy, hrávala jsem často divadlo. Jednou jsme nacvičovali se soudruhem učitelem. Při zkoušce jsem měla zpívat, ale zpívala jsem stále potichu. Učitel řekl, že když budu zpívat potichu, že už nikdy nebudu hrát. Všichni se těšili na představení, jenom já měla z toho strach. Nastala neděle a s ní odpolední představení. Všechno začalo dobře, až jsem měla jít a začít zpívat, učitel mi připomněl, abych zpívala nahlas. Vyšla jsem na jeviště, ale nezačala zpívat, ale křičet. Zpěvu se to vůbec nepodobalo, učitel za oponou říkal: „Potichu, potichu.“ Ale já si říkala: „To víš, já budu zpívat potichu a nebudu hrát“, a křičela jsem čím dál víc. Úspěch to byl, všichni se smáli, učitel se zlobil, ale když jsem hrála podruhé divadlo, už jsem nikdy nezpívala a byla jsem strašně ráda.

Jitka Vykouřilová, nar. 1937

Když jsem chodil do školy, stala se v naší třídě tato příhoda: Jeden ze spolužáků Jan měl starou aktovku. Protože jeho otec nosil svoji aktovku do zaměstnání jen výjimečně, Jan toho využíval a bral si ji do školy. Jednoho dne Jan ráno zaspal, v rychlosti popadl aktovku a běžel do školy. Zapomněl ve spěchu, že minulý den byl se starou aktovkou. Tak se stalo, že se vrátil do třídy v okamžiku, kdy učitel již zahájil vyučování. Rychle se omluvil a spěchal do lavice. Otevřel aktovku a hmatem zjistil, že je poloprázdná. Zabořil ruce až ke dnu. Ozval se udivený výkřik. A Jan zůstal s vytřeštěnými zraky zírat nechápavě před sebe. Jeho sousedé, upozornění Janovým chováním, vyzvídali, co se přihodilo. „Já mám tatovu kabelu“, zněla odpověď. Jan z kabely vytáhl bouchačku na vepře, kterou otec přivezl ukázat známým jako tehdejší novinku. V tom se ozval přísný hlas učitele: „Kdo to tam ruší?“ Jan se přikrčil a snažil se ukrýt bouchačku v lavici. Učitel si toho všiml a vyzval ho: „Co to tam máš? Dones to sem.“ Zdrčený Jan se nesměle přišoural ke stolu a předložil učiteli obsah aktovky. Ve třídě propukl bouřlivý smích a Jan překvapenému učiteli koktavě vysvětloval nešťastné nedopatření. Učitel po zvědavé prohlídce bouchačky poslal nešťastného Jana domů pro učení. Třída byla pobavena na celý den a Jan byl dlouho terčem posměšných narážek svých spolužáků.

Tatínek Karla Vykouřila

Vzpomínky zapsali žáci 8. třídy v roce 1973 podle vyprávění svých rodičů.

Vzpomínky šestasedmdesátileté babičky

Do sokolnické školy jsem nastoupila v roce 1907. Byla zrovna přidělena do naší školy slečna učitelka Kratochvílová, tak jsem se stala v prvé třídě také její žačkou. Byla nás ve třídě veliká hromádka, tehdy bývalo v rodi-

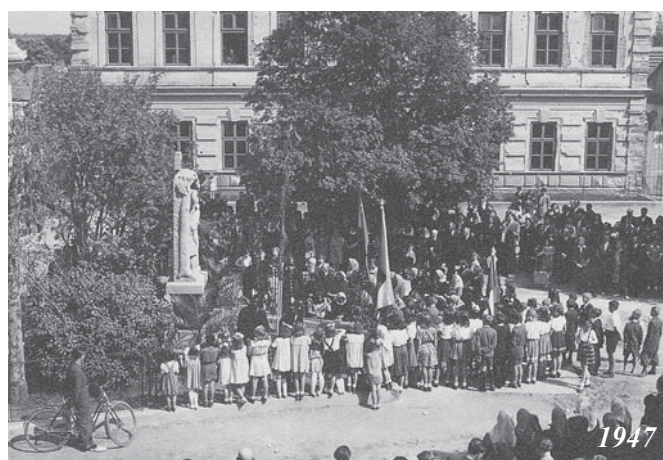
nách hodně dětí. Tenkrát nebyla školka, aby děti přišly připravené do školy. Dobře dětem, kde byli v rodině starší sourozenci jako u nás, měla jsem o čtyři roky starší sestru a dva bratry, tak jsem se na školu dlouho těšila. Některé děti první den byly uplakané, ještě dnes vidím tu milou tvář slečny učitelky, jak hladí a pomáhá překonat strach. Tak dobře si pamatuji na naši slečnu učitelku. Byla štíhlá, oči modré a hlavu měla obtočenou zlatými pletenci, když je rozpustila, sahaly jí vlasy na kolena.

Do školy jsme chodili v létě bosí, slaměnou kabelku, na ní namalovaná červená růže, v ní byl slabikář, tabulka, na ní uvázaný hadříček a houbička. Tabulka byla na jedné straně linkovaná a na té tabulce jsme se učili první písmena a slova. Třídy byly jen nahoře, dole zase byty učitelů. Prvá třída byla proti schodišti, vlevo druhá, pak kabinet a vedle třetí třída, čtvrtá třída byla vpravo od první třídy. Učilo se ve třídách na oddělení, polovina žáků pracovala písemné práce. Jak to bylo těžké pro slečnu učitelku i pro žáky. A přece v takovém vyučování naučili jsme se pilností hodně, vděčně vzpomínáme. Slečna učitelka Kratochvílová byla v sokolnické škole, když už odcházely naše děti.

Druhá slečna učitelka Langová byla naše učitelka ručních prací. V nižších třídách nám ráda četla pohádky, Karafiátovy Broučky, ve starších třídách nám již četla Třebízského kroniky, Babičku Boženy Němcové, také Dějiny národa českého, tehdy ještě tak porobeného. Slečna učitelka tak zasévala do dětských srdcí lásku k české knize a k našemu národu. Též nacvičovala dětská

představení, a tak jako malé děti již jsme si zvykali na divadelní prkna. Byla zakládající členkou Sokola a sama vedla žactvo. V roce 1913 se už pilně nacvičovalo na slet do Brna. V létě to šlo, děti cvičily na dvoře hospody, ale v zimě jen v malém přísálí. A tak se přiblížil červenec roku 1914. Dobře se pamatuji, jak se jelo na vozech, ty malé opatrovala slečna učitelka Langová, a jak jsme se přes Brno báli, my malí jsme tehdy ještě nechápali, že něco hrozného visí ve vzduchu. A sotva nastoupily ženy, pronikla vzduchem hrozná dělová rána. Následoval napřed německý zákaz sletu a oznámení, že byl zastřelen nástupce trůnu, pak zase hlášení, že je konec sletu. Jak jsme se vraceli ze sletu smutní. A to jsme ještě netušili, jak začíná samá hrůza. Ale to už je jiná vzpomínka...

Anna Sobotková, nar. 1901

Ze školní kroniky a kroniky obce

1962 Nová kronika školy je zakládána v roce 1962, v jubilejním roce 90. výročí zřízení školy v obci. Zakládám ji s přáním, aby zaznamenávala mnoho pracovních úspěchů školy a aby se na jejích stránkách objevil i radostný zápis o výstavbě nové školní budovy v obci.

Anna Zimmermannová

1966 V novém školním roce se zvýšil počet tříd na nižším stupni o jednu, tedy na šest, pobočka vznikla rozdělením 4. třídy při počtu 43 žáků. Na vyšším stupni je paralelní třída při 6. třídě. Práce je značně zkomplikovaná nedostatkem místností. Pro šest tříd nižšího stupně jsou pouze tři místnosti, pěti třídám vyššího stupně slouží zase jen čtyři místnosti v poschodí. Vzniká tedy na škole značná směnnost pro celý nižší stupeň a obě šesté třídy. Dodatečně došlo k ještě nepříznivější situaci, kdy na příkaz školského odboru ONV byla zrušena směnnost v 6. třídách, a tím hůře postihla nižší stupeň. Rodiče projevují nespokojenost s touto situací, také národní výbor hledá příznivější řešení. Člen technické komise zednický mistr František Haluza ochotně vypracoval několik plánů pro přístavbu školy. Navrhuje pokračování přístavby západní fronty s rozšířením na sousední dům č. 21, přístavbu východním směrem i přístavbu s možností dalšího rozšiřování do zahrady směrem k potoku. Všechny varianty by si vyžádaly značný finanční náklad, nejméně 750.000 Kčs.

1968 23. ledna navštívila zdejší školu zvláštní komise pro přípravu přístavby školy. Tvořili ji zástupci místního národního výboru, okresní stavební komise

a průmyslové školy stavební v Brně, která má převzít nad stavbou patronát. Přesvědčili se o nutnosti této stavby a získali potřebné stavební údaje.

1969 Aby bylo sníženo směnné vyučování, byla II. třída nově umístěna v budově č. 48 a IV. a V. tř. směnovaly v nově zřízené učebně v budově č. 21. Všechny ostatní třídy byly umístěny v hlavní budově. Třídy I., II. IV. a V. měly po celý rok směnné vyučování.

1971 Poněvadž v příštím školním roce měly být již oslavy 100. výročí školy, museli jsme volební program (1. Dokončení školní zahrady. 2. Dokončení školního hřiště. 3. Vybudování nového ústředního topení. 4. Oprava fasády školy.) splnit téměř do jednoho roku. Rodiče žáků a celá veřejnost se zapojila do díla. Na každou sobotu

jsme pečlivě připravovali brigády. Soboty však nestačily, pracovalo se v pátek večer a v neděli. Často pozdě večer i v noci. Ústřední topení jsme začali dělat v poslední listopadový týden a od 12. února 1972 už jsme pravidelně topili. Aby bylo co nejméně rušeno vyučování, pracovalo se ve třídách postupně, hlučné práce se dělaly večer, v sobotu a v neděli. Vytvořilo se krásné dílo v hodnotě 127.000 Kčs a všem rodičům a přátelům školy patří opravdový dík za tak pěkné zlepšení školního prostředí. Nikdo nešetřil časem. Vždyť za opravdového nadšení všechno záleželo jenom na dobrovolné práci. Ústřední topení bylo děláno jen v akci Z.

1972 Rok jubilejní. V loňském roce se dokončilo ústřední topení. Museli jsme však ještě opravit celé vnitřní zařízení školy a fasádu všech školních budov. Poněvadž dříve oslavy 100. výročí nikdo neplánoval, nebyly ani na okrese zajištěny dostatečné prostředky k úpravě fasád, rýn a střech. Všechno se muselo dělat opětsvépomocí. Nebyl dodavatel – jen dobrá vůle a pomoc rodičů a přátel školy.

1973 Bezpečnost a ochrana zdraví při práci. Největší závada je v elektroinstalaci, v nedostatečné světelnosti při denním i umělém osvětlení, v dlouhotrvajícím provizorním provozu na č. 21 (sousední Junovo stavení) a v závadném prostředí na č. 48, kde je školní družina, kuchyň a jídelna. Elektroinstalace školy je zastaralá, celý rozvod je proti bezpečnostním předpisům a největší závada spočívá v tom, že zde vůbec chybí uzemnění. To nejsou bez uzemnění jenom zásuvky ve třídách, kterých se dnes ve vyučovacím procesu více a více používá, ale zde není uzemněno ani vodní čerpadlo ve sklepě a pumpy ústředního topení. Může tak dojít k vážnému zasažení elektrickým proudem kdekoliv v budově u vodovodu nebo ústředního topení. Obojí je ve všech třídách. Revizní technik ve své zprávě stanovil nutná opatření, jinak můžeme být od 1. září 1974 odštěpeni od sítě v obci. Skutečnost je projednána na MNV, ONV. Zatím nejsou zajištěny finanční prostředky ani na rozpočet, ani organizace, která by vypracovala tento rozpočet a plán generální opravy.

Stavět novou mateřskou školu nebo dělat přístavbu základní devítileté školy s generální opravou nynější školní budovy? Tato otázka byla podrobně a dlouho projednávána ředitelstvem školy a místním národním výborem. Ředitel školy (Rudolf Kopeček) je toho názoru, že napřed se musí řešit základní devítiletá škola. Přístavba a generální oprava stávající budovy by rozřešila nedostatek učeben, střídavé vyučování, výše uvedené závady elektroinstalace,

nedostatek kabinetů a záchodů. Vyřešila by se i školní družina, kuchyň a celé stravování. Víme, že mateřská škola má svoje nedostatky. Ale její dvě třídy nemají zdaleka tak velké závady bezpečnosti a ochrany zdraví jako naše učebny, naše školní družina. U nás je také nejméně čtyřnásobný počet dětí. Národní výbor vidí ve stanovisku ředitele školy jen jeho zájem o vlastní školu. Je to chvályhodné, ale obec potřebuje uvolnit stavbou nové mateřské školy prostor na č. 48, kde se budou rozvíjet další služby pro celou obec. Ani tento argument nepřesvědčí ředitele školy. Nová mateřská škola se má stavět již v roce 1975. Bude při ní i kuchyň a jídelna. Ta však nebude mít náležité prostory pro celou základní devítiletou školu a ta bude na obědy docházet přes hlavní silnici k Brnu, která má velký provoz, který bude v budoucnu ještě větší.

1975 Oprava elektroinstalace byla významná událost pro školu. Nešlo jen o nějakou opravu, ani slovo generální nevystihuje tu činnost. Prostě celá elektrika je úplně nová. Ze starého zařízení nezůstalo vůbec nic. Byla to akce nutná. Stará instalace byla již nebezpečná, všude byla jen malá světla, nesmělo se používat zásuvek. Čtyři elektrikáři nastoupili 21. října 1975 a 27. prosince jsem psal podniku děkovný dopis. Rozpočet 222.000 Kčs jsme jenom málo překročili. Celkové vydání bylo 223.166 Kčs. Překročení by jistě dosáhlo značné výše, kdybychom si všechny pomocné práce nedělali sami. Rodičům a všem ochotným lidem patří dík. Máme ale všude dostatek umělého světla. Škoda, že nebyla dříve plánovaná generální oprava celé školy s výměnou malých oken a přístavbou 4 tříd na místě stále upravovaného a nevyhovujícího stavení č. 21. Elektriku nám udělali pro její havarijní stav novou, ale celkový nedostatek prostoru se tím neřeší.

1979 V březnu byla slavnostně otevřena a předána do provozu nová mateřská škola. Uvolněné prostory na č. 48 byly předány do užívání naší škole. Menšími stavebními úpravami byla ze staré kuchyně zřízena výdejna obědů přivážených z nové kuchyně v mateřské škole. Z jedné třídy a ložnice staré mateřské školy vznikly jídelny, z druhé třídy místnost pro školní družinu. Staré prostory výdejny a jídelny (ve dvoře) budou sloužit jako sklady.

1982 Z podnětu SRPŠ vzešel návrh na generální opravu celé školy. Kontrolou bylo zjištěno, že budova ZDŠ opravdu potřebuje urychleně generální opravu, MNV požádá OŠK ONV Brno-venkov o schválení a finanční prostředky.

Návrh, který poslal MNV na ONV Brno-venkov na stavební úpravy ZDŠ byl vrácen k přepracování s tím, že se počítá v Sokolnicích asi od roku 1987 jenom pro 4 ročníky. Rada podala odvolání. Bylo dohodnuto provést zatím jen nutné udržovací práce: opravu střechy a propadajícího se stropu ve třídě proti schodům v I. poschodí.

1983 Naléhavou se stala otázka generální opravy a přístavby školy. Odbor školství ONV schvaluje generální opravu, ale s výhledem pro 1.–4. ročník. Neměnicí se stanovisko ONV mělo širokou odezvou u rodičovské veřejnosti. MV NF a SRPŠ se staly hlavními organizátory protestní akce se zdůvodněním, že by ztráta úplně ZŠ byla pro Sokolnice krokem zpět. Rada ONV případ znovu projednávala, zásadní rozhodnutí bylo zatím odsunuto.

1984 Jednání spojené s povolením generální opravy základní školy a její přístavby se protahovalo, neboť ONV Brno-venkov, odbor školský, nesouhlasil s ponecháním všech 8 ročníků základní školy, ale trval na omezení vyučování v Sokolnicích jen na 1.–4. ročník. MNV navrhoval provedení tohoto úkolu při finančních nákladech 4.995.000 Kčs a hodnotě díla 6.500.000 Kčs.

Úsilí obecních i stranických funkcionářů a složek MNV k vyřešení otázky základního školství v obci pokračovalo. Situaci zjišťovala komise ONV. Po mnoha jednáních bylo s konečnou platností radou ONV rozhodnuto, že ZŠ 1.–8. ročník v Sokolnicích zůstane. Protože stávající prostory již nevyhovují, byla povolena, v akci Z, přístavba školy v rozsahu 6 tříd a pracoven v hodnotě 7,2 milionu Kčs. Dále, pro havarijní stav hlavní budovy, byla též povolena generální oprava této budovy v hodnotě 5,5 milionu Kčs. Pevně věřím, že stanovisko ONV je již konečné a definitivní a Sokolnice se po mnoha letech slibů konečně dočkají důstojnějších prostor pro svou školu.

Po opakovaných jednáních dala rada ONV Brno-venkov souhlas k provedení projektového úkolu na generální opravu ZŠ při celkových nákladech 4.937.000 Kčs, z čehož stavební část bude činit 4.670.000 Kčs, a to rozhodnutím ze dne 13. prosince 1984. Během GO bude dle potřeby vyučováno mimo budovu školy. Všech 8 tříd ZŠ bude zachováno. Investorem bude MNV Sokolnice a GO bude financovat odbor školství ONV Brno-venkov.

1985 Z volebního programu: Pokud jde o naši ZŠ, bylo doporučeno provést nejdříve přístavbu školy a formou akce Z potom generální opravu.

1987 Poněvadž se nepodařilo zajistit projektanta pro I. etapu přístavby ZŠ, byla akce přesunuta do r. 1988 s tím, že se provede pomocí sdružených finančních prostředků. Odborný znalec vypracoval posudek o stavu budovy ZŠ.

Pro vadu v podložení stropu a jiné závady bylo okamžitě zastaveno užívání učebny č. 3 v I. poschodí. Po pozdější kontrole OHES bylo uzavřeno celé I. patro. Pro provoz tříd byly upraveny místnosti v budovách čp. 48 a 36. Je nutné provedení generální opravy ZŠ.

1988 ONV Brno-venkov odsouhlasil návrh na přístavbu základní školy s výjimkou tělocvičny s tím, že má být dále užívána tělocvična TJ Sokol, která je naproti škole. Původně stanovený termín na projektový úkol ke dni 31. prosince 1988 byl prodloužen do 31. března 1989 a prováděcí úkol do 30. září 1989. Generální oprava budovy ZŠ se odsunuje po přístavbě, tj. asi po roce 1990.

Cesta do neznáma...

Přesně před čtvrtstoletím jsem dostudovala pedagogickou fakultu a začala se rozhlížet po svém prvním opravdovém zaměstnání. Můj tenkrát budoucí, dnes už bývalý, manžel se dostal na náhradní vojenskou službu do panelárny v Tuřanech, a tak i já zatoužila po práci v okolí Brna. Osud tomu chtěl a uvolnilo se místo učitelky na Základní škole v Sokolnicích. Dobrá, kde to je, si najdu na mapě, jak se tam dostanu, zjistím na nádraží a zbývá už jen sehnat podnájem v Brně.

Poslední týden v srpnu roku 1988 bylo všechno zjištěno i zajištěno a já vyrazila hned v pondělí ráno vlakem do Sokolnic. Vystoupila jsem, prošla nádražní budovou a začala se shánět po škole. Jaké bylo mé překvapení, když mi místní domorodec sdělil, že nejsem vůbec v Sokolnicích, ale v Telnici. Pojala jsem podezření, že si ze mě střílí a vrátila se na perón. Na budově nádraží jsem si opět přečetla velký nápis Sokolnice a nestačila kroutit hlavou. Co to bylo za člověka? Zeptám se někoho chytřejšího a basta. A tak jsem přistoupila k pokladně. Paní pokladní mi se smíchem vysvětlila, že jsem sice vystoupila na nádraží Sokolnice, ale jsem opravdu v Telnici. Přidala i návod, jak se ke škole v Sokolnicích dostat. V tu chvíli mi bylo všelijak. Nebyla jsem vůbec přesvědčená o tom, že jsem si vybrala to nejlepší místo na světě. Vždyť takový „bláznec“ snad nemají ani v Kocourkově.

Několikrát jsem se ještě po cestě ujišťovala, že jdu správně. Cesta byla dlouhá, tak jak cesty do neznámých míst bývají. Nakonec vše dobře dopadlo, školu jsem našla a dokonce jsem přišla včas. Při úvodní poradě se všichni upřímně zasmáli mému zážitku a já byla přesvědčená, že teď už to bude jednoduché. Jak jsem se mylila.

Porada skončila a kolegyně se pustily do sdělování dovolenkových zážitků. Bylo to jak v úle. Všichni se znali, jen já byla nová. A nejen to, navíc jsem se ukrutně těšila na svou první třídu, chtěla si ji okamžitě začít vylepšovat, zkrášlovat, prostě připravovat na příchod dětí. A tak jsem se bezelstně zeptala, kdeže ta slavná místnost je. Na dvoře.

Dvůr poznám, třídu bez problémů najdu – ach to sebevědomí začátečníků. Dvůr jsem sice poznala, ale ať jsem ho obcházela, jak obcházela, žádná třída tam nebyla. Jen několikery dveře jak do kůlny. Všechny zamčené. Nezbýlo, než se vrátit do sborovny a ptát se znova. Smáli se mi úplně všichni. Samozřejmě, že třída nebyla na dvoře

školní budovy, ale kdesi úplně jinde, kde k ní byl i dvorek (proto tedy „na dvoře“). A tak jsem stejně na seznámení s mou první třídou musela počkat do dalšího dne. Abych pravdu řekla, nevadilo mi to, protože v jeden den zjistit, že vystoupím někde, projdu nádražní halou a jsem jinde a že třída „na dvoře“ vlastně není na dvoře, ale budova se dvorkem, mi docela stačilo.

Další den ráno se mě ujala kolegyně, která na škole učila už vloni. Taký vlastně benjamínek. Velice rychle jsme zjistily, že jsme podobná „krevní skupina“, navíc obě holky z Vysočiny a staly se z nás kamarádky. To přátelství trvá celých 25 let a doufám, že bude trvat i dál. Navíc jsme obě vyfasovaly třídy „na dvorku“ – byl to dům čp. 48. Tenkrát tam byly školní jídelna a družina a přes dvorek dvě třídy naproti sobě. Bylo to absolutně oddělené pracoviště, (nebylo v té době jediné) a bylo nám tam dobře. Samozřejmě jsem se zajímala, proč nejsme v hlavní budově. Nezdála se mi tak malá. A tak mě čekalo třetí překvapení během dvou dnů. Kolegyně mě dovedly do prvního patra školní budovy a otevřely dveře jedné třídy. Myslím, že pusy jsem měla dokořán pěkně dlouho.

To jsem ještě neviděla, místnost byla jak les – plná trámů, které podepíraly strop, aby se nezřítil. A tak jsem se během těchto dvou dnů odnaučila divit, vše, co v Sokolnicích následovalo, jsem brala a беру tak, jak to je, a pokud mě něco moc překvapí, vzpomenu si na své začátky.

Jak už jsem řekla, bylo nám s Jiřkou „na dvorku“ dobře. Já měla druhou třídu, ona třetáky a myslím, že i děti na tu dobu rády vzpomínají. Všechny přestávky žáci trávili na dvoře, kde byla uprostřed obrovská díra,

takže jsme stále lovily míče, občas i děti. My dvě jsme zvonily malým zvonečkem na přestávky i hodiny a odpoledne na dvorku na lavičce v klidu bez dětí probíraly uplynulý den a chystaly ten další. Byly jsme obě do své práce zapálené, bavilo nás vymýšlet stále něco nového. Jednou jsem to dokonce tak s prací přehnal, že mě vychovatelka na dvorku zamkla, protože si myslela, že jsem už dávno pryč. Tak mi nezbylo, než přelézt bránu do sousední zahrady a tou se dostat na cestu a domů. I takové byly začátky v Sokolnicích. Ten rok došla i školní inspekce. Pan inspektor si na nás chtěl trochu posvítit,

tak s panem ředitelem dorazil těsně se zvoněním. Jaké bylo jeho překvapení, když žáci seděli v lavicích a my začínaly hodinu. Tenkrát prohlásil, že už viděl hodně, ale že by někdo na odloučeném pracovišti takto přesně dodržoval čas, to ne.

Než došlo na opravu školní budovy a zároveň přístavbu třetího podlaží v roce 1993, vystřídala jsem takových pracovišť víc. Učila jsem v mateřské školce i na obecním úřadě. Ale nikde už nebylo tak dobře, jako „na dvorku“.

Jana Hálová Pátková Hrdličková

Kronika pokračuje

1989 Na základě jednání na odboru školství ONV Brno-venkov schválila rada MNV přepracování projektového úkolu pro ZŠ, který je limitován investicí 10 milionů Kčs tím způsobem, že bude zřízena další stavba, která bude zahájena montáží skeletu a dokončeny budou obě stavby.

1990 Na jednání mezi funkcionáři obce, školy, zástupci OF a vedení OŠ Brno-venkov došlo k dohodě na realizaci generální opravy a nástavby školy v roce 1991. Na tento účel bylo přislíbeno cca 2 miliony Kčs. V budově školy se uskutečnila beseda učitelů se zástupci obce. Ústředním tématem byla připravovaná generální oprava školní budovy a úsilí o získání finančních prostředků na tuto opravu. Bylo dohodnuto, že náhradní prostory pro výuku budou zajištěny v místě tak, aby žáci nemuseli dojíždět do okolních obcí.

1991 Ve druhém pololetí školního roku 1990/91 už bylo jasné, že oprava školní budovy bude realizována. Proběhlo ještě mnoho jednání a řízení, než bylo určeno tolik očekávané datum 1. července 1991. Potřeba rekonstrukce byla nesmírně potřebná, protože budova byla v kritickém stavu a hygienik zakázal z bezpečnostních důvodů výuku v I. patře, kde hrozilo zřícení stropu v jedné z učeben. Dalším důvodem byla také smutná skutečnost, že se již mnoho let vyučovalo v učebnách adaptovaných z bývalých chlévů na čp. 48 a v bývalém selském stavení čp. 21 u Junů. Zde byly umístěny 2 učebny a jinak se žáci nižších tříd střídali ve vyučování dopoledne a odpoledne. Zastupitelstvo obce zadalo na základě uzavřené hospodářské smlouvy provedení stavebních prací firmě z Brna. Na tuto akci však obec neměla dostatek finančních prostředků, a proto okolní obce (Kobylnice, Šlapanice a další) se vzdaly svých přidělů finančních prostředků od okresního úřadu ve prospěch Sokolnic. Obecní úřad získal finanční prostředky i souhlas školského i okresního úřadu. V září byla zahájena generální rekonstrukce budovy základní školy – čp. 20. Řešena byla nejen generální oprava stávající budovy č. 20, ale také využití velkého půdního prostoru ke zřízení učeben, kabinetů a sociálního zařízení. Nástavba bude mansardového typu a vyřeší dlouhodobý nedostatek učeben v Sokolnicích. Celková hodnota bouracích prací a nástavby bude cca 1,8 milionu Kčs. Pro žáky a učitele nastalo velké stěhování. Všechny třídy a jejich učitelé a žáci byli náhradně umístěni v různých prostorách po celé obci. V budově obecního úřadu, v bývalé prodejně průmyslového zboží čp. 39, na čp. 48, na hasičské zbrojnici, v budově mateřské školy. Kancelář ředitele a sborovna byly v budově OÚ. Je s podivem, že problém s technickým stavem budovy naší ZŠ, o kterém věděli dobře všichni straničtí a okresní funkcionáři před rokem 1989, se neřešil, a všechny žádosti MNV Sokolnice o nápravu tohoto neutěšeného stavu vyznívaly naprázdno, bez snahy pomoci. Oficiálně se to ale zdůvodňovalo tím, že sousední Újezd je spádová (středisková) obec s větším počtem žáků, a že dostala finanční prostředky na přístavbu školní budovy z vyššího rozpočtu, a že s kapacitou újezdské školy je počítáno i pro děti ze Sokolnic, hlavně pro ty z vyšších ročníků. S tímto výkladem naše obecní zastupitelstvo nesouhlasilo, a proto bylo rozhodnuto, aby budova školy byla celá zrekonstruována a provedena nástavba o 1 další patro. Počátkem prázdnin se do budovy přistěhovali zaměstnanci stavební firmy a započali s demolicí střechy. Po odstranění krytiny bylo vidět, jak veškeré dřevo je provrtáno červotočem. Koncem srpna byla střecha odstraněna a obvodní zdivo zarovnáno do úrovně stropů 1. poschodí. Začala výměna stropní konstrukce v prvním poschodí. Původní, až 30 centimetrů silné stropní trámy byly pomocí jeřábu ukládány na trávník před školou. Jejich konce byly vesměs uhnílé. Pevné zdivo bylo pěkné a zachovalé.

1992 Do jara bylo staveniště zastřešené. Vnitřní práce pokračovaly i přes mrazivé počasí, malta na stěnách a stropěch zmrzla a s oteplením začala opadávat. Ne všechny práce byly odvedeny v potřebné kvalitě, také tempo se zpomalilo. Začalo docházet k neshodám mezi stavební firmou a obecním úřadem. V březnu byla dokončena

1. etapa prací v hodnotě 1,8 milionu Kčs, kdy byla dokončena hrubá stavba. Protože nedošlo ke shodě mezi firmou a obecním úřadem, další smlouva na dokončení stavby, tj. 2. etapa, nebyla podepsána. Dokončení stavby provedla jiná stavební firma, která provedla kompletaci vnitřku i vnější omítku školy, na odborné práce si pozvala firmy specializované. Termín dokončení byl původně 1. září 1992, nebyl však dodržen. Následovalo vybavování vnitřních prostor a tříd. Aby byl dodržen původní ráz zvláštního, ale krásného zábradlí, bylo v Brně odlито 34 andílků a 4 sloupky, ze kterých bylo uděláno zábradlí do 2. poschodí. Také oblouky oken byly na zdech zachovány. Barva fasády byla předmětem diskuse, nakonec zastupitelé vybrali růžovou v různých odstínech. Občané této budově začali říkat Růženka.

Naše škola

Stála ještě daleko dříve, než jsem se narodila. Již v roce 1891 vévodila sokolnické návsi. Na tehdejší poměry byla velická. Původní vchod byl ze severní strany, dnes je v těchto místech šatna a dřívější stav připomíná jen kříž napravo od okna.

My vcházíme do budovy od západu. Za poměrně mohutnými, asi ještě původními dveřmi, je malá chodba – zádveří – vyzdobená panoramatickým snímkem Sokolnic. Dalšími prosklenými dveřmi projdeme na hlavní chodbu. Přímo před sebou máme zeď, která odděluje chodbu od schodiště do prvního patra. Vpravo je hlavní předmět našeho zájmu, učebna. Na čelní straně toalety pro chlapce a proti dveřím do třídy je východ úzkou chodbičkou – doprava na dvůr, vlevo se dostaneme po schodech dolů do sklepa. Dnes v něm najdeme kotel ústředního topení, dříve odtud školnice denně vynášely plné kbelíky uhlí do tříd.

Ale vraťme se na chodbu. Po levé straně od vchodu je stejná třída jako vpravo. Chodba se zde lomí a levou stranu budovy v přízemí tvoří již zmíněná šatna pro žáky, z obou stran ohraničená téměř posvátnými místnostmi, kam vstupujeme, jen když musíme, a to ještě se zatajeným dechem – ředitelna a sborovna pro učitele. Na konci chodby je další třída. Proti sborovně mají žáci ještě jednu šatnu, ze které se vchází do přírodovědného kabinetu.

Středem školní budovy se majestátně zdvihá schodiště, široké a pohodlné, ozdobené tepaným zábradlím. Vrchní lišta je za léta provozu krásně uhlazená a když se nikdo nedívá, dobře se po ní jezdí dolů. Možná, že ji v noci leští školní skřítko nebo se po ní potají vozí školník a ředitel.

V prvním patře je těch tajuplných místností o něco méně. Přímo proti schodům třída a v ní velký starý klavír, o kterém je záhadou, jak se dostal nahoru, a který se ani nikdy nedostane dolů a musí zde být tak dlouho, dokud bude škola stát. V posledních letech je zde patrný návrat k přírodě. Nemyslete si, že jste v lese, to je jen trámy podepřený strop. Další dvě učebny, z každé strany jedna, už vypadají normálně. Úplně vpravo za dvoukřídlými dveřmi je sklad učebnic a WC pro dívky s pravidelnou záchodovou službou z osmé třídy. Odtud vedou ještě jedny tajemné dveře na půdu, které se otvírají jen svátečně a skrývají spoustu pokladů.

Vlevo od schodiště to vypadá úplně stejně jako v pří-

zemí, jen místo vstupních dveří je kabinet fyziky, chemie a matematiky.

Stav školní budovy je velice žalostný. Opadající omítky a praskliny dávají žákům naději, že brzy škola spadne a budou mimořádně prázdniny. Jinak se v ní nacházejí ještě žáci a učitelé, možná i myši, ale ty většinou jen na podzim, kdy žáci nosí chutné svačiny.

Do školy chodím ráda, protože mi to rodiče a zákon nařizují. Ale raději bych chodila za školu, protože je tam hřiště a zahrada s různými dobrotami i výhled do zelena, který uklidňuje.

Naše škola – možná bych měla napsat naše školy, protože jich vlastně máme víc. Když už původní školní budova začala být malá, národní výbor přidělil školství (možná pro výuku dějepisu) vedle stojící domek. V něm jsou dvě třídy a ještě zbylo místo pro kuchyňku, ve které děvčata ze sedmé třídy provádějí pokusy, co všechno se dá z možných i nemožných surovin uvařit. Také zde zdomácněly myši, s kterými si zejména chlapci dobře rozumí. Obstarávají nám zábavu, zvláště když se objeví před paní učitelkou.

Do dvora zasahují staré hospodářské budovy. Při troše fantazie z nich jsou ještě cítit koně i jiná hospodářská zvířata. Dnes je v nich uloženo vše, co svým pokročilým věkem bylo donuceno opustit školní budovu. U žlabů postávají hrábě, motyky a konve, které spolu s prvními jarními paprsky a příčinlivými rukama žáků zkrášlují zahradu.

Ještě déle ke škole patří nerozlučně osmačtyřicítka. Každý žák ví, že v tomto jediném slově je obsažena bývalá mateřská škola, v současnosti školní družina a jídelna. I v tomto bývalém, jistě výstavném selském stavení bývaly konírny. Teď jsou v nich třídy a bujně zde poskakují školáci.

Poslední učebnu musíme hledat až na konci této „školní“ ulice, v bývalé prodejně průmyslového zboží. Odtud určitě vycházejí nejhezčí žáčci, protože zde sídlí spolu s kadeřnictvím.

Cizí by nám vlastně mohli závidět, protože než celou školu projdeme, máme pěknou vlastivědnou vycházku a ještě k tomu na čerstvém vzduchu. Ze všech budov na nás dýchají dějiny. Naše škola je i slavná, natáčela ji dokonce televize. Až ji jednou zbourají (když nepadne sama) a postaví novou, určitě tak pěkná nebude.

Neznámá autorka – žákyně, před rekonstrukcí 1992

1993 Od začátku školního roku jsme všichni sledovali postup prací na hlavní budově. Protože práce pokračovaly celkem bez problémů, těšili jsme se na otevření opravené školy. Počátkem nového roku byl tento, pro celou obec významný den, stanoven na 26. února 1993. Protože škola vznikla v Sokolnicích ve školním roce 1872/73, byla na den 26. března 1993 směřována i oslava 120. výročí založení školy. Tento termín byl dodržen.

(Poznámka Z. B.) Za všechny hosty, podepsané v kronice, uvádím zápis bývalé ředitelky školy paní Anny Horákové-Zimmermannové: „S radostí konstatuji, že mé přání na listech této kroniky se splnilo. Dnes jsme se zúčastnili znovuotevření školní budovy – krásně renovované. Ať se Vám práce daří – Sokolničtí!“

Konečně byla dokončena rekonstrukce školní budovy. Zjištěné závady a některé nekvalitně provedené práce byly příčinou nedodržení původně stanoveného termínu dokončení prací. (Nekvalitně provedení oplechování střechy budovy a následné zatékání do učeben, poškození parket v některých učebnách). Tyto závady byly předmětem jednání a následného dohadování se stavební firmou a subdodavatelem. O platbách a úlevách ze strany

dodavatele prací i odběratele byla dne 1. dubna 1993 sepsána dohoda. Po jarních prázdninách bylo opět zahájeno v rekonstruované budově vyučování.

2000 ZO schvaluje demolici domu čp. 21 – staré budovy (Junovo) – majetek obce, užívala ZŠ Sokolnice. K demolici určena pouze obytná budova, hospodářský objekt zůstává.

Proslov při příležitosti rozloučení žáků IX. třídy se Základní školou v Sokolnicích

Milé paní učitelky, páni učitelé.

Chtěla bych vám z celého srdce poděkovat jménem celé naší třídy za to, že jste to s námi celou tu dobu vydrželi a neutrpěli nějakou vážnou psychickou újmou. Museli jste mít skutečně obrovskou dávku trpělivosti a odhodlanosti, když jste nám vysvětlovali nejrůznější látky, které nakonec jen málokdo, ale skutečně jen málokdo pochopil.

Všem se nám velice líbily hodiny přírodopisu, které byly plné života, zeměpisu, kdy to s námi šlo z kopce do kopce, fyziky, kde nás zase dosud neobjevený druh síly táhl k domovu, češtiny, která byla občas samý háček, a doteď je pro nás obrovským otazníkem, matematiky, kde nám ze všech těles byla nejbližší koule, cizích jazyků, v nichž se nám mnohdy zamotal náš vlastní, chemie, která byla hlavně při pokusech plná doslova výbušných situací, což pro nás byla úplná bomba, dějepis, plný zaprášených dat a ještě zaprášenějších mrtvol, nesmyslných událostí a ještě nesmyslnějších válek, tělocvik, kde jsme se mohli stavět na hlavu, abychom obměkčili neústupného pedagoga, leč bezvýsledně, hodiny zpěvu, při kterých bylo někdy plno řevu, pracovní činnosti, kde nás chtěli udržet k smrti, a při výtvarné výchově se paní učitelka musela držet, aby nás nezmalovala.

Věřte, že mnozí z nás dnes cestou odtud budou muset zamáčknout slzičku, někteří se dokonce rozpláčou naplno, zatímco jiní se budou jen tiše usmívat. To všechno totiž patří k více či méně potlačovaným projevům dojetí, které je však s jakýmkoli loučením neodmyslitelně spjato. Všichni si totiž uvědomujeme, že právě přichází nová etapa našeho života a jsme vám všem, jak tu sedíte, hluboce vděční, že jste nám tak obětavě pomáhali se na ni připravit.

Eliška Rozehnalová, IX. třída 2003

Ze zápisů rady obce

10. 12. 2007 ZŠ Sokolnice podala žádost o zadání projektu na dostavbu ZŠ Sokolnice. Rada obce se seznámila se žádostí a konstatuje, že za a) přerušujeme tento bod a dojednáme ho na velké radě. b) požádáme neprodleně ředitelku ZŠ Sokolnice, aby nám sdělila, jaký je počet žáků v současné době ve škole a dopočítala k tomu následující léta,

pokud je to technicky možné. Tzn. počet dětí narozených v roce 2007, tak jak bude škola vypadat ode dneška za 6 let. Nebude brát v úvahu přistěhované občany, tyto čísla si rada dopočítá sama.

5. 6. 2008 Inženýr Kotolan má za úkol zajistit zpracování několika variant přístavby ZŠ Sokolnice.

2. 4. 2009 Diskuse nad spoluprací obce a školy, plánovaná přístavba školy. Projednávání tohoto bodu se jako host zúčastnila ředitelka ZŠ Sokolnice. Členové rady a finančního výboru s ní diskutovali o plánu přístavby ZŠ Sokolnice a o spolupráci obce a ZŠ. Podle informací místostarosty se příští týden uskuteční jednání s projektanty ohledně studie na přístavbu ZŠ až bude hotová studie, tak se k tomuto problému vrátíme.

Rada obce se seznámila s nabídkami na studii přístavby ZŠ Sokolnice s tím, že navrhuje, abychom vybrali firmu INTAR s tím, že rada obce nesouhlasí s nimi navrženou cenou. Navrhujeme cenu max. 50 tis. včetně DPH. Místostarosta má za úkol to s nimi dojednat. V případě, že na to přistoupí, tak s nimi uzavřeme smlouvu. Z obou nabídek vychází, že předpokládaná cena přístavby je asi 30 mil. Kč.

2. 7. 2009 Rada obce schválila uzavření smlouvy s navýšenou částkou na studii přístavby ZŠ Sokolnice z 50.000 Kč na 60.000 Kč.

8. 10. 2009 Studie přístavby ZŠ Sokolnice bude rozfocena a přiložena v pozvánce na příští velkou radu a současně bude zaslána i paní Haluzové k posouzení souladu s platným územním plánem.

22. 10. 2009 Rada projednala předloženou studii přístavby základní školy a tuto neschválila, neboť je v rozporu se závaznou částí územního plánu – ve stabilizovaných plochách občanského vybavení je nutno při dostavbách nebo rekonstrukcích respektovat charakter zástavby (hmotovou strukturu, výškovou hladinu, způsob zastřešení) s výškou max. 1–2 nadzemní podlaží + podkroví a šikmou střechou. Rada přijala nabídku Ing. Dvořáka, že tento projedná se zpracovatelem potřebné úpravy studie. Současně předloží i požadavky základní školy a stanovisko Atelieru Projektis. Rada doporučuje zpracovatelům, aby již v průběhu úprav studie tuto konzultovali svoje návrhy s Atelierem Projektis a vnitřní uspořádání se ZŠ Sokolnice. Konečná verze bude předložena radě k projednání včetně stanoviska školy a Atelieru Projektis.

4. 2. 2010 Rada obce se seznámila s návrhem firmy Intar na přístavbu ZŠ Sokolnice, všichni dostali studii domů, pro nepřítomné bude studie zaslána se zápisem dnešní schůze. Na příští velké radě bude k této studii vedena diskuse s tím, že budeme vyžadovat jednoznačný závěr. Pokud budeme souhlasit s touto studií, rozhodneme o zadání PD pro územní řízení.

24. 2. 2010 Rada obce se seznámila se studií přístavby, kladné stanovisko k této studii vydala ZŠ Sokolnice. Rada nemá k této studii výhrady až na jednu věc, a to rozpor se závaznou částí ÚP, co se týče střechy. Rada obce tuto studii schvaluje s výhradou, že v dalším stupni PD bude tato kolize odstraněna tzn., že tam bude náznak sedlové střechy, aby nedocházelo k rozporu se závaznou částí ÚP. Současně rada obce rozhodla o tom, že se pořídí další stupeň PD a starosta má za úkol obeslat několik firem, aby nám nabídly, za kolik jsou ochotni takovou PD zpracovat včetně inženýrské činnosti, kolik by stálo, kdyby zpracovávaly další stupeň PD (DSP), případně kolik si účtují za autorský dozor atd. Lhůta bude do 14 dnů, pak se nabídky shromáždí, předloží se radě a ta rozhodne, u koho tuto dokumentaci objednáme.

Přístavba základní školy – rekapitulace očima starosty

1. V březnu 2010 bylo vypsáno výběrové řízení na „Zpracování projektové dokumentace na přístavbu Základní školy Sokolnice“. V dubnu 2010 byla vybrána nabídka Ing. arch Běhala jako nejvýhodnější a byla s ním uzavřena SoD.
2. V září 2010 předložil základní škole první verzi nové přístavby, včetně odůvodnění změn. Materiály současně zaslal e-mailem i na OÚ Sokolnice.
3. V říjnu 2010 předložil škole druhou verzi nové přístavby. Materiály současně zaslal e-mailem i na OÚ Sokolnice.
4. Poté patrně pracoval na dokumentaci, neboť se nám ozval až po Novém roce.
5. Na velkou radu dne 24. února 2011 předložil „konečnou verzi studie“, kde rada požádala o dořešení:
  - doladit vnější vzhled, aby zapadal do okolní zástavby;

- zajistit, aby aula byla samostatně přístupná bez průchodu školou;
  - vyřešit i stávající plechovou střechu včetně zateplení celé stavby kromě oken.
6. Architekt Běhal předložil velké radě dne 7. dubna 2011 upravenou dokumentaci o požadované úpravě staré části školy – zateplení obvodového zdiva a úpravu plechové střechy. Dále zřízení samostatného vstupu do kryté auly bez průchodu školou (aby tato prostora mohla být využívána veřejností např. k přenáškám). Součástí dokumentace je i aktualizovaný odhad investičních nákladů. Podle první studie, kterou si nechala v roce 2009 obec zpracovat u společnosti INTAR, činily investiční náklady cca 26,28 milionu korun (předpokládaný objem přístavby 3.861 m³). Nyní předaný aktualizovaný odhad dosáhl výšky 57,45 milionu korun (z toho jsou přibližně 3 miliony počítány na požadované úpravy staré části školy) při předpokládaném objemu novostavby 6.022 m³.
- Celková cena: 47.877.000 Kč + DPH = 57.452.000 Kč
 Z toho: Přístavba: 43.825.096 Kč + DPH
 Rekonstrukce vybraných místností stávajícího objektu: 530.000 Kč + DPH
 Bourací práce (sklady, dílna): 957.000 Kč + DPH
 Fasáda stávajícího objektu: 2.565.000 Kč + DPH
- Vzorce pro výpočet: – u nadzemního podlaží 1 m³ = 6.000 Kč
 – u podzemního podlaží 1 m³ = 7.000 Kč
 – nová fasáda školy 1 m² = 2.500 Kč
- Rada konstatovala, že není schopna zajistit potřebné finanční prostředky na takto rozsáhlou akci a uložila Školské komisi ve spolupráci s ředitelkou školy a projektantem, aby urychleně hledali společně možnosti úspor, aby se požadované náklady snížily (cca o 40 %), aby bylo v silách obce přístavbu zajistit.
7. Dne 11. dubna 2011 zasedla Školská komise za účasti i Z. Butalové a Alexandra Běhala. S projektantem se dohodli na zrušení podzemního podlaží, čímž se náklady snížily odhadem o 27 miliónů korun. Tímto krokem by ale škola přišla nejen o dílnu, knihovnu a cvičný byt, ale i o mnohé skladovací prostory. Tento nedostatek vyřešili rekonstrukcí a přístavbou stávající školní dílny, kde by byly umístěny nejen dílny, ale i zmiňovaný cvičný byt a v druhém nadzemním podlaží skladovací prostory. Těmito opatřeními se podařilo předpokládanou investici snížit z 57 na 40 miliónů a to i s rezervou několika miliónů korun na vybavení přístavby nábytkem a všemi dalšími pomůckami.
8. Malé radě dne 19. dubna 2011 byl předložen návrh školské komise. Rada vzala na vědomí informaci o jednání školské komise a uložila Z. Butalové, aby zajistila do 30.4.2011 aktualizovanou studii s aktualizovaným rozpočtem tak, aby bylo možné projednat na příští velké radě.
9. Velké radě dne 5. května 2011 byl předložen nový návrh projektové dokumentace. Po podrobné rozpravě byla přijata následující usnesení:
- Rada schvaluje, aby projektant pokračoval v práci na dalším stupni PD v tom rozsahu, jak je dnes aktuální, tj. nepodsklepená přístavba, aula se samostatným vstupem a samostatný objekt, označený např. II. etapa, jsou dílny – dvoupodlažní objekt v místě stávajících dílen.
  - Rada požaduje k dokumentaci zpracovat položkový rozpočet, aby byl podkladem pro aktuální odhad ceny.
10. Dne 30. května 2011 obdržela rada obce žádost o navýšení ceny za projekční práce s odůvodněním, že je i vyšší cena přístavby:
- Kompletní cena stavby, včetně DPH: 51.905.000 Kč
 Z toho: – samostatný objekt „školní dílny“ 10.263.000 Kč
 – zateplení fasády 3.078.000 Kč
- O úpravě staré plechové střechy se zde už nehovoří.
11. Dne 30. června 2011 velká rada žádost o navýšení ceny za projekční práce zamítla, neboť zhotovitel byl vybrán na základě výběrového řízení a dopředu znal rozsah přístavby.
12. Dne 4. dubna 2011 byla na SÚ Sokolnice podána žádost o zahájení územního řízení a dne 19. července 2011 bylo územního rozhodnutí vydáno, v právní moci dne 25. srpna 2011.
13. Dne 25. srpna 2011 schválila rada proplacení vyčíslených víceprací, neboť A. Běhal skutečně v březnu či dubnu návrhy přístavby přepracovával dle požadavků obce. Druhá jeho obdobná žádost o vícepráce byla zamítnuta. A. Běhal na konci srpna zaslal další dvě žádosti o proplacení dalších víceprací.
14. Dne 5. září 2011 jednal starosta s A. Běhalem s tímto výsledkem:
- Projektant je velmi nespokojen se zamítnutím druhé žádosti o proplacení víceprací, neboť podle jeho názoru si je plně zaslouží (vypracoval pro obec odhad ceny, což není součástí PD pro územní řízení).
  - Projektant trvá na schválení i dalších dvou žádostí o vícepráce.
  - Projektant pracuje na projektu pro stavební povolení (DSP). To bude hotovo koncem roku, poté je možné požádat o vydání stavebního povolení. Stavební řízení trvá cca dva měsíce.

- Poté zahájí práce na realizační (prováděcí) dokumentaci (RSD), ta bude trvat cca 4 měsíce. Za předpokladu, že si jí obec u něj objedná a zaplatí.
  - Poté bude možné přistoupit k vyhlášení výběrového řízení, které trvá minimálně 10 týdnů, v případě komplikací o nějaký měsíc déle.
  - Podle jeho sdělení nebude možné použít DSP k organizaci výběrového řízení, protože dokumentace je poměrně jednoduchá, neobsahuje vodovod, kanalizaci, plyn, elektriku, topení... A neobsahuje ani položkový rozpočet, ale jen rámcový propočet nákladů. Takže ani po předání DSP nebude znát cenu, ale zase jen odborný odhad. Toto je v rozporu s jeho tvrzením ze dne 2. června 2011 kdy tvrdil, že součástí DSP bude i položkový rozpočet, takže bude známa reálná cena.
15. Dne 5. září 2011 navečer jednal starosta o nastalé situaci s paní ředitelkou školy Zitou. Jmenovaná měla blízko k mdlobám a její názor se nedá ve slušné společnosti publikovat. Ve čtvrtek na radu nemůže přijít a doufá, že rada rozhodne moudře, ať rozhodne jak rozhodne.
16. Dne 6. září 2011 jednal starosta opět s A. Běhalem s tímto výsledkem:
- Projektant opětovně požaduje proplacení všech čtyř žádostí o vícepráce.
  - Projektant sdělil že chápe, že obec potřebuje (s ohledem na dotaci) mít v únoru 2012 stavebním povolení v právní moci, ukončené výběrové řízení a uzavřenou smlouvu o dílo. Chápe to a navrhuje, že nám dokumentaci předá v květnu 2012 a máme si požádat o dotaci v roce 2013.
  - Asi napotřetí pochopil, že starosta nežertuje a zavázal se, že do čtvrtka zpracuje harmonogram prací tak, aby bylo možné mít požadované doklady v únoru 2012. A samozřejmě nám jej předloží k posouzení. Součástí harmonogramu bude i cenová nabídka na zpracování RSD.
  - Není jisté, zda pochopil, co se po něm žádá, protože v závěru se mile zeptal, zda by to fakt do května nestačilo.
  - Pan architekt ještě připomíná, že požaduje po obci stanovisko k navržené knihovně ve III. NP (podkroví) školních dílen. Starosta nikdy o žádné knihovně neslyšel a proto je tato informace pro něj zcela nová.
  - Naštěstí se pan architekt opět neptal na názor, zda starosta souhlasí s obložením celé boční stěny školy mramorem, zda souhlasí se zatravněnou střechou a zda mu ještě vadí dlažba za 3.000 Kč/m².
17. Dne 6. září 2011 sdělil starosta A. Běhalovi soukromý názor, že je hrubě nespokojen s průběhem prací na dokumentaci a soukromě se domnívá, že by bylo lepší další spolupráci ukončit. Projektant sdělil, že je to možné, když ho obec „vyplatí“. Dále toto citlivé téma nebylo pitváno, neboť rada je ten orgán, který má v pravomoci o takovýchto věcech rozhodovat, nikoliv starosta.
18. Dne 6. září 2011 jednal starosta s Ing. Vacenovským o parametrech žádosti o dotaci na MF ČR s tím, že bychom již v žádosti uvedli, že obec bude připravena předložit doklady k registraci žádosti o něco později jak v únoru 2012. Nicméně to nemůže být o moc později, protože „hrubá stavba“ má stát odhadem 20 milionů, v roce 2012 bude nutné proinvestovat cca 15 milionů. Takže de facto skoro celá hrubá stavba. Ne že by se nedalo stihnout, ale nejprve přijde demolice, poté údajně složitě zakládání atd. Je proto třeba plánovat stavbu poměrně s rozmyslem a s určitou rezervou.
19. Dne 6. září 2011 starosta soukromě sondoval u projektanta pana Midlocha Vomáčky, za jak dlouho by byl jmenovaný schopen zpracovat DSP a RSD. Odhad bez znalostí podkladů byl mnohem kratší, než navrhuje pan architekt Běhal. Do čtvrtka zašle časovou a cenovou nabídku.

Tak vypadá současná situace v úterý 6. září 2011 v 17.45 hodin.

Zápisy rady obce pokračují

15. 9. 2011 RO schvaluje, že bude ukončena spolupráce s Ing. Arch. Běhalem, seznámila se s návrhem projektanta Petra Zelinky a spolupráci s ním schválila. Jakmile pan Zelinka bude mít hrubý odhad nákladů, seznámí se s ním všichni členové ZO, aby se k němu mohli vyjádřit.

6. 10. 2011 RO schvaluje uzavření Smlouvy o dílo na zpracování projektové dokumentace na přístavbu ZŠ Sokolnice s Petrem Zelinkou dle návrhu. RO schvaluje podání žádosti o dotaci na přístavbu ZŠ. Schvaluje demolici starého objektu na dvoře ZŠ, schvaluje rozsah stavby navržený projektantem Zelinkou. Jedná se o třípodlažní nadzemní objekt bez sklepní části s lehkou sedlovou střechou v celkové hodnotě 24 mil. Kč. RO dále schvaluje přípravu výběrového řízení na výběr dodavatele přístavby ZŠ.

3. 11. 2011 Starosta informoval RO o tom, že se průběžně pracuje na přípravě dokumentace P. Zelinkou.

15. 11. 2011 RO doporučuje zastupitelstvu schválit zahájení realizace přístavby ZŠ na jaře 2012 a bere na vědomí zpřesněný odhad nákladů.

19. 1. 2012 RO schvaluje vítěze výběrového řízení na stavbu Rekonstrukce a přístavba Základní školy Sokolnice firmu PROSTAVBY a.s. Bere na vědomí informaci o předběžném harmonogramu prací na přístavbě.

16. 2. 2012 RO požaduje, aby přípravné a bourací práce byly provedeny tak, aby 4.6.2012 bylo zahájeno zatloukání pilotů.

18. 3. 2012 Předání staveniště firmě PROSTAVBY a.s.

Můj nástup těsně před...

Je to již více než dva roky, co jsem se vrátil z několika měsíčního pobytu v zahraničí a rozhodl se, že zkusím štěstí opět ve školství. A protože jsem se přestěhoval do Brna, nemohl jsem nastoupit do mé původní školy kousek od Prahy, ale začal jsem hledat v jihomoravské metropoli a jejím blízkém okolí. Nakonec jsem se rozhodoval mezi dvěma brněnskými školami, ale znenadání se mi ozvalo i vedení školy ze Sokolnic a hned na první naší schůzce mi paní ředitelka nabídla roční smlouvu. A i když do teď nevím, čím jsem si to zasloužil, nebo kdo se o to zasloužil, neváhal jsem a na nabídku kývnul. Hlavní roli v mém rozhodnutí hrál asi přímý přístup paní ředitelky a paní zástupkyně při pohovoru, vše mi řekly na rovinu, nic nezastíraly, a také to, že ve mně tato škola vyvolala vzpomínky na úžasných 8 let strávených na minulé základní škole. Vše si bylo podobné – vedení školy, velikost školy a tříd, počet žáků, zaměstnanců, i velikost obce. Jediná věc, ve které byl rozdíl, byla ta, že poslední roky jsem učil na druhém stupni převážně tělesnou výchovu a dějepis, kdežto zde jsem se opět vrátil na první stupeň. A pak už se jen čekalo na začátek školního roku.

A to pro mě bylo opět něco nového, protože nikdy jsem nezažil společný začátek školy pro všechny žáky a musím uznat, že to má něco do sebe. Vypovídá to o soudržnosti školy, o takové jedné velké rodině. Je krásné vidět, jak se děti na své spolužáky ze třídy i z jiných ročníků, ale i na učitele, těší. Člověku to hned do začátku dodá spoustu sil a elánu. Ovšem učitelování není jen o práci s dětmi, ale také o spolupráci s rodiči a kolegy. A v tomto ohledu, stejně jako zatím ve všem ostatním, mám neustále velké štěstí – jak kolegové, tak rodiče, se kterými jsem přišel do styku, jsou bezproblémoví a rozumní lidé, se kterými je radost jednat a spolupracovat. Hned od začátku školního roku vedení školy zjistilo, že to se mnou asi nebude moc lehké a jednoduché. Každou chvíli jsem totiž v ředitelně otravoval, že něco potřebuju a téměř vždy mi vyšli vstříc. O všem se dá s paní ředitelkou a zástupkyní mluvit, nic není tabu. A to také není všude samozřejmostí.

A vlastně i od té doby co jsem nastoupil, začaly změny i ve vybavení školy. Škola se aktivně účastní projektu „EU peníze školám“ a díky dotaci z tohoto projektu si můžeme dovolit několik interaktivních tabulí, které dě-

tem zpestřují vyučování, a také několik nových notebooků, které pro změnu slouží nám učitelům, abychom si mohli připravit hodiny právě na tyto nové technické pomůcky. Samozřejmě to nemáme „zadarmo“. Bylo zapotřebí například mimo jiné vytvořit výukové materiály a odevzdat je vyhlášovateli projektu. Další velkou změnou, která začala probíhat na škole, byla potřebná přístavba. Opravdu potřebná, neboť už nebylo místo na všechny třídy. A hlavně v nové části školy vzniknou nové moderně vybavené učebny, ať už klasické třídy nebo speciální učebny (kuchyňka, počítačová učebna, fyzikální třída). A všechny tyto novinky budou dětem určitě ku prospěchu, protože to bude opět něco nového a hlavně si budou moci spoustu věcí prakticky vyzkoušet. A za tu odvalu nechat vybudovat přístavbu a celou školu opravit a trochu pozměnit, si zaslouží obec a vedení školy poklonu. V dnešní době, kdy je všude nedostatek peněz, se totiž takovéto projekty jen těžko „rozjíždějí“. Samozřejmě, že při takto velkém zásahu do chodu školy občas nastanou problémy a je potřeba se s něčím trošku poprat. Stejně tak tomu bylo například v červnu loňského roku, kdy jsme se nemohli zdržovat v budově školy, ale museli jsme plnohodnotně fungovat. Ale i toto všichni učitelé, žáci a rodiče v rámci možností zvládli ke spokojenosti všech.

Abych ale jen nechválil, tak samozřejmě nic není dokonalé a ne všichni jsou se vším vždy spokojeni, ale to jsou jen maličkosti. Mně například chybí dokonale vybavená školní tělocvična, nebo i školní jídelna pro zaměstnance školy. Ovšem i toto se dá překonat – místo školní tělocvičny je nám k dispozici sokolovna a velmi kvalitní venkovní hřiště, místo jídelny si uvaříme doma a každý den nám chutná.

Tento článek neměl být o mně, ale o tom, jak vidím školu, jak jsem s ní spokojen či nespokojen, k jakým změnám za ty dva roky od mého nástupu došlo. A změnilo se toho opravdu dost – škola se nám rozrostla, díky vybavení omládl, nám učitelům bylo umožněno se dále vzdělávat, poznal jsem spousty úžasných lidí a došel k názoru, že bych nerad měnil zaměstnavatele. Však o největších novinkách se budete moci přesvědčit i Vy na slavnostním otevření nové přístavby a na chystaných oslavách výročí školy. Ale samozřejmě vyučování a škola není jen o moderním vybavení, ale hlavně

o učitelích a lidech, kteří se ve škole pohybují, využívají ji a přichází s ní do styku. A proto do nového školního roku a i dalších let této škole přeju jen ty nejlepší lidi, ať už zaměstnance, žáky nebo rodiče, a co nejméně pro-

blémů a překážek. A nezapomeňte, nikdo z nás nejsme dokonalí... jde ale o spolupráci a vzájemnou toleranci a domluvu.

David Elicer

Už je to tady... (A teď už doopravdy)

Lidé už se zájmem okukují školu v novém kabátku, spousta lidí chválí, jak je pěkná, a všichni se těší, až se otevře. Proto jsme se rozhodli oslovit rodiče, zda by nám nepomohli. A to jak finančními dary, tak případně sháněním sponzorů. I my jsme obešli místní podniky a podnikatele. Následovalo velmi příjemné překvapení. Vzápětí po naší prosbě se rodiče podnikatelé začali hlásit, přispívat dary za sebe i za své firmy, popřípadě i vybírat za třídu. Jsme z této situace nadšení a chtěli bychom poděkovat

firmám: **Šrot Gebeshuber s.r.o. – Sokolnice**
ITW Pronovia, s.r.o. – Velká Bíteš, Ing. Martin Raida
Elektrozoměry s.r.o. – Trhový Štěpánov, pan David Šlancar
UNI – EKOSPOL s.r.o. – Sokolnice
AUSTRO baumaschinen spol. s r.o. – pan Roman Kopecký
EEIKA ŠAFRÁNEK s.r.o.

dále: **TJ Sokol Sokolnice, oddíl malé kopané**
 rodičům: **manželé Unge**
manželé Vinklerovi
rodiče I.A – sbírka
manželé Pospíšilovi

za finanční dary na vybavení nové přístavby.

Také bychom chtěli poděkovat zřizovateli, což je Obecní úřad Sokolnice, a jmenovitě panu starostovi Jiřímu Životskému za to, že sehnal na tuto přístavbu finance, stavbyvedoucím Viktoru Svobodovi, Petru Holáskovi, stavebnímu dozoru Ing. Rozmahelovi, i všem dělníkům za vstřícný přístup během celého roku a zdárné ukončení stavby, a zároveň všem zaměstnancům školy i žákům za to, že i v nelehkých podmínkách během uplynulého školního roku odvedli kus poctivé práce.

Na závěr bychom Vás všechny chtěli pozvat na slavnostní otevření nové přístavby, které se bude konat v neděli 1. září ve 14 hodin.

Vedení školy – Zita Butalová

Jana Hrdličková

SOKOLNICKÝ ZPRAVODAJ – vydává obec Sokolnice, Komenského 435, 664 52 Sokolnice, IČO: 282596. Sokolnický zpravodaj je vydáván v obci Sokolnice a nemá žádné regionální mutace. Evidenční číslo tisku přidělené MK ČR – MK ČR E 10168. Datum vydání 23. 8. 2013. Příspěvky můžete odevzdávat na Obecním úřadě Sokolnice nebo paní Z. Butalové a J. Šustrové.